

El "no" arrasa a Catalunya Nord

El resultat del referèndum sobre el Tractat de Maastricht a Catalunya Nord no ha estat cap sorpresa. Com apuntaven diferents indicadors abans la celebració dels comicis, la història del "no" ha estat clara i rotunda. Amb el 54,76% en favor del "no" (94.039 vots), els catalans del nord s'han negat en massa a ratificar el Tractat de Maastricht i han confirmat, doncs, tots el pronòstics avançats per la majoria d'observadors, particularment a les zones rurals, on els pagesos han estat tradicionalment contraris a Europa, que consideren responsable dels seus problemes econòmics. Només fa un parell de mesos, ocupaven la Prefectura de la Catalunya del Nord per manifestar-se contra la reforma de la política agrària comuna (PAC).

Entre les diverses circumscripcions cantonals de la Catalunya del Nord, només l'àrea fronterera de Prats de Molló (Alt Vallespir) ha votat, en un 54,05 %, en favor del "sí". Ara bé, la majoria de municipis han optat pel "no", i hi ha hagut fins i tot pobles d'esquerra que han desautoritzat batlles que, com a responsables del Partit Socialista a la Catalunya del Nord, havien fet campanya per la ratificació. Aquest és el cas dels dos diputats socialistes, Henri Sicre i Pierre Esteve, batlles de Ceret (Vallespir) i de Sant Pau de Fenollet (Fenolleda), respectivament.

Més sorprenent, en canvi, ha estat el resultat de Perpinyà, on el "no" ha totalitzat el 53,45%, una xifra inferior a la mitjana rural, però molt més alta que ningú no es pensava. Totes les circumscripcions urbanes han votat "no", això sí en graus diferents, segons que es tracti de barris rics o de suburbis econòmicament castigats on, adés el Partit Comu-

ARXIU

nista Francès, adés el Front National de Le Pen, tenen bona implantació. Un exemple n'és el barri de l'Alt Vernet on el "no" obtenia el resultat més bo, amb un 57,44% de vots, i això malgrat que el fill de l'alcalde de Perpinyà, Jean-Paul Alduy, recentment elegit conseller general d'aquesta circumscripció, hi havia defensat el "sí".

Una constant d'aquesta votació, tant a la Catalunya del Nord com a la resta de l'estat francès, és el fossar cada vegada més gran que s'obre entre el conjunt de la classe política dirigent i l'electorat, el qual com més va menys es determina en funció dels criteris polítics habituals.

La crisi econòmica i social que afecta tant el camp com la ciutat configuren sens dubte la base del vot negatiu de Catalunya Nord. Dient "no" al Tractat de Maastricht, els catalans del nord han dit, "no" al canvi, "no" a una aventura europea que no dominen i que, per tant, temen. Actualment són molts els ciutadans

que no saben com serà el demà. El nombre d'empreses i de comerços que tanquen o el nombre d'agricultors que pleguen és cada vegada més alt en unes comarques àmpliament castigades en el pla econòmic i amb un índex d'atur que supera de la mitjana francesa. D'aquí ve que el reflex de tancar-se sobre un mateix sigui molt gran. En aquest context deprimat és clar que el discurs abstracte que va envoltar el debat sobre la ratificació del Tractat de Maastricht era molt lluny de les preocupacions d'atur, d'inseguretats econòmiques i socials de la majoria de la gent. En aquest vot negatiu, molts observadors hi veuen més un vot de protesta i de càstig al poder central i al president Mitterrand que no pas un vot antieuropeu.

La derrota del "sí" a la Catalunya Nord també s'ha d'atribuir, en part, a la forta implantació del Front National, principalment en zones urbanitzades, però sobretot a la intensa campanya i a la mobilització

dels partidaris del "no", que anaven des de l'extrema dreta fins als comunistes passant per una gran part dels neogaullistes del RPR. Pel que fa al "sí", només el van defensar clarament els socialistes, els ecologistes de Génération Écologie i els nacionalistes catalans d'Unitat Catalana i d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Quant als polítics de centre dreta i dels parlamentaris nord-catalans, a excepció dels socialistes, la majoria s'han estimat més de no participar en el debat. Una actitud que els retreuen actualment tots els partidaris del "sí", que els acusen de ser en part responsables de l'aclaparadora victòria del "no". Però també els partidaris del "no", que consideren que qui calla consent i que l'actual classe política dirigent de la Catalunya Nord està completament desconectada de la voluntat popular i de les aspiracions del seu electorat.

Pere Codonyan